

Излиза три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.

Абонамента Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента започва на
всеко 1-во число от ме-
сеца. — винаги предплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издатель: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите съ-
За кв. сантиметр 2-50
лв. за годишни, вестници,
некролози 1-50 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
шения, циркуляри и прото-
коли по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, което се отнася до
вестника се адресира: до
„Търговско-Промисленна За-
щита“, Варна „Вестник“ 8.

САМО ВЪ МАГАЗИНА НА Г. БОЧАРОВЪ & В. АРНАУДОВЪ — СОФИЯ

Телефонъ № 1143.

ул. Търговска № 17.

Телефонъ № 1143

Ще намерите голѣми изборъ отъ чисто вжлнени платове — Английски и Бъл-
гарски — отъ най-добри качества, за мъжки, дамски и ученически костюми,
балтони, пардесюта и др. **Цени безъ конкуренция.** Също вжлнени одеяла
за болници, приюти и др.

На чиновници и учители цени намалени и на изплащане.

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ

Българско-Чехско Акционерно Д-во за
Захарна Индустрия — Гор. Орѣховица

ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно
пресувани тухли, блокове, клинове, огнеупорно
брашно.

**Огнеупорността на тези изделия е изпи-
тана въ Вишето Техническо Училище
въ Прага, където се констатира, че тя
е 1720° С.**

КАХЛОВИ готварски печки и за отопление на стаи,
приспособени за горене на дърва и кам. вжлница.

Марсилски керемиди и машинни тухли.

Изисквайте най-износни оферти отъ фабриката.

Телеграфенъ адресъ: „Захарната“ Гор. Орѣховица.

Ще ни триятъ соль...

Тоу е казалъ: „Sans les
femmes le commencement de
notre vie serait privé de socour,
le milieu de plaisirs, et la fin
de consolation“ — „Безъ же-
нитѣ началото на нашия жи-
вотъ ще бъде лишено отъ
помощъ, средата на живота
— отъ удоволствия, а края
— отъ утешение“. А Бай-
ронъ въ „Сарданапалата е
казалъ:

„Началото

На човешкия животъ въ-
никна върхъ гърдитъ на
жената.

Вашитѣ първи думи вие ги
научихте на жена отъ ус-
тата.

Вашитѣ първи съзвни отъ нея
сж изтрити, сжщо и сѣт-
ния ви дѣхъ

Твърде често поражава нейно-
то сърдце и нейния слухъ“.

и т. н. и т. н.

Ето каква важна мисия е
отредилъ създателя за жена-
та; ето каква велика ролъ и
се възлага на жената поради
нейното естество и сжщество,
споредъ Тоу и Байрона.

Шопенхауеръ е още по-ка-
тегориченъ въ предназначе-
нието на жената. И казва ни
Шопенхауеръ:

„Дори самиятъ изгледъ на
женската фигура показва, че тя
не е предназначена за твърде
голѣмъ трудъ — ни духовенъ,

ни телесенъ. Тя отбива дълж-
ността на живота не по дей-
ствителенъ, а по страдателенъ
начинъ: съ мъжитѣ на раж-
дането, съ грижитѣ за децата,
съ подчинението на мъжитѣ,
за когото тя трѣбва да е търпе-
лива и ободряваща другарка“.

Отъ Дѣдово Адамово време,
светитѣ така е разбиралъ и
мисията и ролита на жената.
И не само стария светъ, не
само неукото човечество е
мислило така. Виждаме, че и
поети и философи отъ новия
светъ така мислятъ.

Добре, но съврѣмнената же-
на, сегашната жена не мисли
за себе си така. Мисли тя,
че е дораснала и надраснала
себе си — че е способна, сж-
щеврѣменно, като майка и ка-
то човекъ, да поеме два анга-
жимента: на майка-домакиня
и на гражданинъ обществен-
никъ и политикъ — да носи
две дини подъ една мислиница
и да отива противъ наредбата
на Бога Сътворителя, да се
напъва да се бори съ есте-
ството.

Правата на жената!

Разбираме правата на же-
ната да не е робиня, а да е
свободна въ дѣлата и грижи-
тѣ на домакия. Разбираме
правото на жената да иска
широки свободи въ домътъ си
и въ него тя да е първиятъ
властелинъ и уредникъ на до-

макинството. Разбираме пра-
вата на жената въ отгледва-
нето и възпитанието на де-
цата си. Но права: да нагази
и се проявява въ области, ко-
ито сж несходни съ нейното
естество, съ нейната духовна
и физическа натура — не раз-
бираме.

А жената, съврѣмнената же-
на, тая жена, която се е тол-
кова изнежила душевно и те-
лесно, днесъ се явява съ вай-
голѣмитѣ претенции въ общо-
ственността и политиката, въ
уредбата на държавата и въ
всичко, което не подхожда на
нейната духовна и физическа
натура — да заеме мѣстото на
мъжа. Това е безразсъдно,
това е едно пресилено жела-
ние. Но то е и пакостно за
живота, а пакостно е за жи-
вота, защото въ обществен-
нитѣ и въ политическитѣ дѣ-
ла и борби се изисква една
по сила, една по-издържлива
духовна и физическа натура
отъ тая на жената, отъ тая,
която, „при създаването ѝ отъ
природата, самата природа“ е
била не това, което въ дра-
матургически смисълъ се на-
рича трескавиченъ ефектъ“ —
както казва Шопенхауеръ.

Жената претендира да уча-
ствува като общественникъ и
политикъ въ уредбата на об-
ществото и държавата, пре-
тендира да е равенъ факторъ
въ общественнитѣ и държав-
нитѣ сждбини. Стремеза на
жената надхвърля нейнитѣ ду-
ховни и физически дарования.
Това е неуспоримо, защото
по духовното и физическото
си естество жената се намира
на една средина — въ всич-
кия си животъ жената пред-
ставява отъ себе си едно го-
лѣмо дете: „родитѣ на про-
междутната степенъ между де-
тето и мъжитѣ, който и е
собствено човекъ“, обяснява
Шопенхауеръ.

„Женитѣ тъкмо за туй сж
склонни къмъ бавенето и въз-
питанието на нашето първо
детство, защото тѣ сами сж
вдѣтенени, свадливи, дребнави
въ капризитѣ си и късогледни,
като сжщитѣ деца“, казва сж-
щия философъ.

Въпроса е въ това, че на
жената като се даде лице, тя
почна да иска и хастаръ. Ка-
то се рече, че не бива да бж-

де робиня на мъжа, да е са-
ма властелинка на домътъ, да
се вачита нейното човешко
достойнство, тя веднага се яви
окуражена съ претенции да
се удовлетворяватъ и други
нейни детски капризи. Това
разбираме отъ казаното отъ
нѣкои г-жи и г-ци въ едно
отъ събранията на Български
женски съюзъ и отъ точка 4
на вгетата въ това събрание
революция: въ анкетитѣ при
анкетирането кои чиновнички
да се отчислятъ и кои да се
задржватъ на служба да се
назначатъ и жени-анкетори
— безъ Камбера свадба да
не стане.

Мъже, добри другари!

Опичайте си умътъ въ гла-
вата! Говорете и слушайте,
давайте и мислете. Жената
има 99 дупки, а трѣбватъ ѝ
102 похлупки — така е ка-
звалъ дѣдо Славейковъ. Тя ис-
ка, иска и колкото повече ѝ
се дава, толкова повече иска!
Като ѝ дадете едно, тя иска
новъ две, като ѝ дадете две,
иска четири, иска осемъ и т. н.
Капризно и ненаситно сжще-
ство е жената. Ней домашни
свободи и всѣкакви съпруже-
ски любовности ѝ оказвайте,
но за навънъ, за трибунитѣ,
за сжждитѣ, за улицитѣ, са-
кънъ, свободи не давайте!
Соль ще ви трие на главата!
Азакъ булакъ света ще напра-
ви тя. Така ще направятъ

женитѣ, и насъ за бавачки
у дома ще затварятъ. Не се
ли подчинимъ, очитѣ ни ще
издиратъ.

На жена и на котка лице
не давайте. Alvanitino.

Р. С. Това сжщото ще ни
пати главата, ако овреме не
се сетимъ да преберемъ же-
нитѣ си у дома, а чиновници
и стражари сами ние да си
биваме, защото намъ прилѣга
службата, а на женитѣ — къ-
щовничеството.

Вѣрно е, ще се намѣрятъ
млади, зелени откъснати, иде-
алисти, които ще ни нарекатъ
ретрогради и човеди жестоки
— не по духътъ на врѣме-
то, защото, ако се преберѣтъ
чиновничкитѣ по домоветѣ си,
учрежденията, които сега сж
тѣй привлекателни, ще запус-
теятъ, ще станатъ монотонни
и нѣкакъ мрачни, безъ окра-
шения. Но за това пъкъ ние,
които виждаме нѣщата презъ
призмата на житейството, дъл-
жни сме да знаемъ, че пуш-
ка, часовникъ и жена не би-
ва да се разнасятъ на всѣ-
каде, защото ставатъ тати
непредвиждани и неочаквани
и че Господъ така е рекълъ:
мжжитѣ да носы, а жената
да готви; мжжитѣ да печели,
а жената да спестява. Така
наредила и природата, като
рекля: жената да е майка, а
мжжитѣ борецъ, смелъ борецъ,
добъръ борецъ съ живота.

Михаилъ Н. Нѣнчевъ

Дѣйствителенъ членъ на Търг. Инд. Камара въ Русе.

По забраната на вноса на коприненитѣ платове като луксовни стоки.

Презъ месецъ януарий м. г.
влече въ сила закона за забра-
ната на вноса на луксовнитѣ
артикули у насъ, между които
се смѣтаха и коприненитѣ пла-
тове. Отъ тогава и до днесъ
тоя законъ биде подлаганъ на
различни обсъждания и критика,
отъ търговскитѣ ни организа-
ции и печата, като много пжти
се посочваше на неговата не-
достатъчностъ и даже безполез-
ностъ и се искаше неговото от-
менение. За това се посочваха
главно следнитѣ мотиви:

1. Целта, която тоя законъ
си поставяше не могла да се
постигне.

2. Търговското съсловие и
нашата търговия, въобще, стра-
да отъ приложението му и

3. Тоя законъ предизвиква
контрабандния вносъ на забра-
нени стоки у насъ.

Нека ни бжде позволено да
отбележимъ, че и третѣ тия
мотиви за отмиѣнение законъ за
забраната на вноса на луксовни
стоки сж съврѣменно несъ-
стоятелни и не търпятъ ника-
ва критика. Тоя законъ поради
това, трѣбва да се запази и бж-
де въ сила и действие поне до
тогава, до когато ние ще бж-
демъ въ състояние да равниемъ
повече стопански инициативи
въ нашата страна и отговоримъ
по тоя начинъ на нарастнали-
тѣ економически и стопански
нужди въ съврѣмнената епоха.
Първото основание за забра-

ната на вноса на луксовни сто-
ки бѣ, че при неговото дейст-
вие ще се спре вноса на чуж-
дата валута и подобри стой-
ността на нашия левъ. Ние
не можемъ да отречемъ обсто-
ятелството, че ако не много
подобрена стойността на на-
шия левъ, то отъ една година
той има едно твърде стабили-
зирано положение. Така, че са-
мо това обстоятелство далечъ
не дава основание да се пре-
махне единъ законъ, за който
много наши народни предста-
вители въ Камарата, както и
самия финансовъ министъръ, дър-
жаха толкова много и даваха
да се разбере на всѣкого, а
особено на ония търговци, ко-
ито работятъ съ такива арти-
кули, че въ тия тежки дни за
България не може да се пра-
хосва чужда валута за артику-
ли, които задоволяватъ трето-
степенни пужди.

Втория мотивъ, възъ основа
на който се иска прамахането
на закона, а именно: че отъ
неговото приложението страдатъ
търговцитѣ и търговията, е
почти съврѣменно безсѣдържа-
теленъ и голословенъ. Вѣрно
е, че едно съврѣменно нева-
жнито малолитно търгов-
ци у насъ се занимаватъ съ
продажба на луксовни стоки и
сжщо така, че тия търговци
биха могли много лесно да на-
редятъ своята търговия такъ
че да иматъ други арти-

въз основа на магазините и нагодите стопанската си дейност според закона.

Трети мотив за премахването на този закон е, че посредством него се усилива контрабандата. Този мотив не може да не се признава за основателен и там е действително болното място на въпроса.

При все това, обаче, и този мотив не може да служи за оправдание суспендирането на този закон. Първо, защото контрабанда на известни стоки може да има и винаги, безравлично дали е въ действително, или не, един закон, с който се забранява вноса им у нас и второ, защото против контрабандата винаги може и трябва да се вземат мерки за нейното спиране.

При това положение ние сме за запазване действието на закона за забраната на вноса на луксови стоки у нас, като само се направят някои измения и поправки, които практиката на неговото прилагане е намерила за необходими.

Има една област от нашето народно стопанство, гдето даже закона за забранените вносни стоки е принесъл твърде голяма полза. Това е, производството на пашкули и коприна у нас. Тая област е от голямо значение въ нашето стопанско развитие.

У нас се произвеждат ежегодно близо два милиона килограма пашкули, които струват около 300,000,000 лева. Външето да се изнасят тия пашкули въ странство, да се изработват там и обратно внасят въ България, като копринени платове по цене 7—8 пжти по-висока и заплащат въ чужда валута, не е ли по добре да се подпомогне и създаде наша собствена национална копринена индустрия?

Колкото и да се контрабандира внос на копринени платове у нас, все пак днес такива влизат по-малко въ страната от колкото по рано и техният запас е почти изчерпан. Това обстоятелство вече само по себе си улеснява доста развоя на коприненото тъкачество у нас.

Някои допълнителни мерки към сегашния закон, като, например: декарпране или опломбиране на внасяните от странство копринени платове ще направят за напред невъзможна тяхната контрабанда. Въ резултат на всичко това, ние ще дадем твърде голяма възможност за развитието и просперитетното на копринената индустрия въ България. Съ произвеждането ежегодно копринени платове и развитието на нашата копринена индустрия би могло не само да се удовлетвори всички наши нужди от такива платове и да остане у нас чужда валута на милиони влатни лева, но и да изнасяме такива платове въ странство и внасяме срещу тях чужда валута. Въ някои страни, каквато е и Швейцария, където не се добиват пашкули, работят стотици станове, които произвеждат копринени платове за износ, а у нас, гдето се добиват ежегодно по няколко милиона килограма пашкули, се иска да се улесни вноса на копринени платове. Нима това не е въ рамките въ всяка икономическа политика? Ето защо каквото и изменение да претърпи за напред закона за забранените вносни стоки, той трябва да остане въ сила по отношение на копринените преди и платове.

У нас копринената индустрия се създаде едва сега след войните. Държавата би трябвало да подкрепи съ законъ тази индустрия, тъй като закон за покровителството местната индустрия е почти без значение за нея, защото тя не

внося без мито сурови материали отъ странство по проста причина, че такива материали изобилствуват въ нашето отечество и наложително и по-лесно е тѣ да се обработват въ него. Копринената индустрия се отличава, освен това, съ своята по-голяма приспособимост към нашите местни стопански условия отъ много други наши индустрии, които доставят сурови или полуобработени материали отъ странство и само ги подлагат на една лека обработка тукъ.

Такава фабрикация е съпроводена обикновено отъ значителни разходи и чужда валута, нещо което влияе на нашия левъ. Не е такъв случая съ копринарството у нас, което преработва почти изключително местни материали и държавата би трябвало да подпомогне неговото развитие, ако не съ друго, то поне съ запазване действието на закона за забранените вносни стоки още няколко години.

Съ преуспяването на копринената индустрия въ страната ще се даде и по добър поминък на селското население у нас, което ще развее, че труда му ще бѣде достатъчно възнаграденъ, ако отглежда черничев дръвчета и храни съ тяхните листа копринени буби.

Нека, прочее, се има предъ видъ всичко това сега, когато закона за забранените вносни стоки ще бѣде вероятно предметъ на големи и оживени разисквания и нашия законодатель не пренебрегва интереса на по-голямата част на нашето население, заради безосновните и неоправдани искания на няколко десетки търговци у нас, които продават копринени платове.

Интереситъ на народното ни стопанство и поминъка на голямата част отъ мѣстното ни население трябва да се поставятъ по горѣ отъ частните интереси на едно незначително меншинство мѣстни и чуждестранни търговци.

Ние обръщаме вниманието на меродавните фактори върху този въпрос и желаемъ изнесено отъ нас да бѣде вето въ съображение, когато се дойде до неговото разрешение.

Б. Р. Съвсемъ умѣстно е подетъ въпроса отъ г. Кжичевъ относно поощрението на копринената индустрия въ нашата страна. Както и той казва: условия за нейното развитие у насъ има много добри. Първо и първо ние сме производители на пашкули и на сурова коприна, а имаме и заченки отъ индустрия — въ София, Русе, Вратца и др. мѣста. Дълго е на държавата да обезпечи нейното порастване чрезъ единъ законъ по специаленъ, като се узакони и направи трайна за дълго време въбраната вноса на копринени стоки за търговията ни.

Камарният вестникъ.

(Продължение отъ брой 691).

А съвсемъ противното последваха Влаховъ, Календжиевъ и Екимовъ — да заставятъ насъ да спремъ, да ни създадѣтъ конкуренция, да ни омищожатъ. И точно 5 дни — отъ 2 до 6 юни 1923 година водиха жестока борба съ насъ въ заседаващата тогава XXVIII-ма редовна сесия на камарата. Паметно е афоризмото, което бе заставена да излъче срещу насъ същата камара, не се боимъ сега. Нашия вестникъ, по съдържание и по значение се толкова много различава, че „Ик. Изв.“ не ни прѣчи, ако продължи да съществува такъвъ, какъвто е сега. Но за доброто на самата камара и за ползата на стопанските и икономическите съсло-

вия, за излишенъ пжтъ, позволяваме си да кажемъ и сега нашия, повтарящ много пжти, съветъ: не да се спре „Икон. Изв.“, но да се реорганизира, да се реформира по естеството на работата, която се налага да се извършва съ него; да се приспособи на ролята, която ще трябва да играе въ живота на стопанските и икономическите съсловия въ камарния районъ. Подчертаваме: ползата отъ „Икон. Изв.“ ще бѣде колосална, ако тѣ не спрѣтъ окончателно, но се обърнатъ въ ежемѣсечни или тримѣсечни, въ който да се илюстрира дейността въцѣло на камарата презъ мѣсеца или тримѣсечието — да обгръща всичките решения, всичките разпорѣди, всичките реферати и изложения, които се правятъ отъ бюрото предъ министерството, да се всецѣло излага дейността на всеки единъ отдѣлъ по отдѣлно; да илюстриратъ фазитъ на преживяното отъ стопанския святъ и движението на пазаритъ въ района; да се опредѣлятъ и окачествяватъ нуждитъ и положението на стопанските и икономически съсловия. Изобщо, да се характеризиратъ всички ония случаи и прояви на стопанско-икономическия животъ, които ще послужатъ за ориентация и за поощрение — за подтичане къмъ развитието и напредъкъ на търговията, индустрията и занаятите — да се турятъ стопанските съсловия предъ светлината за всичко, което се е вършило, се върши и ще се върши въ камарата, въ свързка съ тяхните интереси и да сѣ въ ведение за състоянието на пазаритъ въ района.

Такова едно издание и намъ, и на всички вестници на частната предприемчивостъ ще бѣде извънредно полезно, понеже ще ни доставя материали въ изобилие, ще ни бѣде източникъ за теми, върху които ще може да се изказваме, ще ни послужи да черпимъ информации, които могатъ да бѣдатъ отъ голяма полза и за по-широката публика въ царството, а че и на вънъ отъ него.

Така като реформира „Икон. Изв.“ обаче, камарата трябва да бѣде далечъ отъ мисълта да спекулира съ него и да създава конкуренция срещу частната предприемчивостъ и инициатива, както беше до сега съ този вестникъ — отъ известни лица и среди, налаганъ на милитаре, като органъ на камарата и по същиятъ начинъ да се събиратъ страничните негови доходи. Нека се остави на добрата воля на хората: който желае — да го получава; който желае — да му даде обаята си или разгласата си. Не обаче да се изправятъ предъ всеки абонатъ и предъ всеки неговъ четецъ агенти да обезпокоятъ хората за абонаменти и пр., когато тѣ не сѣ разположени за едното и за другото. Това въ никой случай камарата не бива до го допуца. Нейния бюлетинъ, нейното списание винаги трябва да бѣде удостоверявано съ самоволното поискане отъ абоната и то съ доброволно изплащане абонамента веднага съ абонирането и по-късно. Това го изисква авторитета на камарата, изисква го престижа ѝ: *изданието ѝ да бѣде търсено, да не предпадно и налагано даже и по-малкаличъ начинъ, което предпадно въ себе си известно морално влияние, известенъ мораленъ натискъ. Въ това отношение камарата трябва да стои на една по-почтенна висота, на една дистанция по-далечна отъ частния вестникарски приемъ, отъ частния вестникарь, който, както обикновения проивводителъ или обмѣнителъ, търси пазаръ за стоката си и се ползува отъ моралното право и отъ свободата почтенно да предлага и обмѣня труда си — който прави*

това, между прочемъ и за поминъка си. Никоя камара въ света, а и никое официално или обществено учреждение, кадето и да се намира то, не издава такива издания за търговия и печалби — за да спекулира и не си служи съ приемитъ на кой и да е спекулантъ за да ги пласира, защото тѣ нѣматъ нужда да печелятъ — защото това е затѣхъ и срамно и университетно. Тези издания не сѣ нищо друго, освенъ архивни справки и тѣ служатъ не на широката публика за да търсятъ широкъ пазаръ, а на отдѣлни ограниченъ брой личности отъ равнитъ съсловия, които се понуждаватъ отъ тѣхъ и си ги потърватъ за да ги иматъ, а не чакатъ да имъ се налагатъ.

Така разбираме ние тая работа. Така я разбира и всеки другъ, който се абстрахира отъ преднамеренността да върши пакостъ, да върши неща, които сѣ несъвмѣстими съ морала и престижа на една търговска камара. Така я разбираха и разбиратъ всичките другите търговски камари въ царството ни, които издаваха и още продължаватъ да издаватъ свои вестници. Тѣ въ редъ години не пуснаха въ диритъ на своитъ абонати никакъвъ агентъ и никому не опражняха лично морално давление да получава вестниците имъ и да плаща; никому не се направи намекъ да предпочита камарния вестникъ презъ тоя или она частно издаванъ такъвъ. Нигде и въ нищо тѣ не се проявиха като конкуренти на частната предприемчивостъ; нигде и съ нищо тѣ не се опитаха да обезсърдятъ частната инициатива. Но Влаховъ, Календжиевъ и Екимовъ не разбираха камарния моралъ така, както цѣлъ свѣтъ го разбира; тѣмъ се удаде благовиденъ случай да заведатъ борба съ частната предприемчивостъ на известни издатели и да обезсърдятъ частната инициатива въ известни среди и преди да заематъ добре хонорованитъ мѣста въ редактирането и администрирането на „Икон. Изв.“, първата имъ грижа беше да се обезсърчатъ съ агентъ, който да върши тая работа. И той е върши. Върши и достойно и предостойно, защото камарата му плаща и изисква работа отъ него. Особено напоследъкъ — ватегнала го е да събира пари и да погасява дефицититъ. И той събира. Добре, но заключенията, които правятъ „данъкоплатцитъ“ по работата на тоя камеренъ „бирникъ“, не се правятъ за него, а за самата камара, която ги екскутира.

Не се внасянъ точно какъвъ е мотива, по който бюрото на камарата поиска прекратяването на „Икон. Изв.“, като постави най-крайна дата за ликвидиранието съ издаването му до 1 октомври т. г., по сесията въприе това искане и предвиде кредитъ за до тая дата.

Отъ впечатленията, които ние изнесохме отъ разискванията въ сесията по това искане, обаче за насъ стана ясно, че прекратяването се иска за да се съединятъ общитъ сили отъ всички камари въ издаването единъ общъ бюлетинъ на камаритъ. Колко практично ще бѣде това и колко полезно ще е то, това ще ни го покаже бѣдѣщото. По тоя въпросъ ние ще се изкажемъ, когато ще се разисква да се вземе окончателното решение за реализирането на тая идея. Но въ тоя моментъ ние можемъ да кажемъ, че общъ камеренъ бюлетинъ, това е да се почне, а да не се свърши нищо. Това е: „много бави, кляво дѣте“. Така е. И второ: продължението на „Икон. Изв.“ да се издава до 1 октомври т. г. е, да се

смогне до това време съ събирането на абонаментитъ и покриването на дефицититъ на вестника.

Много причини и основания можемъ да посочимъ, че дефицититъ не само не ще се покрийтъ, но ще се и уголѣмѣтъ. Ще се уголѣмѣтъ, защото камарата ще събира съ едната рѣка едно, а съ другата ще дава две. Такава е организацията на вестника, такъвъ е пласимента — много на брой абонаменти, а малцина сѣ платцитъ. И малцина сѣ платцитъ, защото на мнозинството вестника е пращанъ натрапено. Но не само това. Вестника е пращанъ безъ разборно — на Солана и Сополана; пращанъ е и на такива хора, които, поради своитъ социални разбирания и политически убеждения, за нищо въ света не ще се отметнатъ отъ сложеното въ тѣхъ мнение, че тоя вѣстникъ е служилъ на Карлъ Марковитъ идеи, а такъвъ вестникъ тѣ „не плащатъ“. Това едно, и, като се вземе предъвидъ българската психология, българската действителностъ и владещата парична крива, ние можемъ още отъ сега да предскажемъ голямиятъ неуспехъ на камарата да събере суми и покрие дефицита. Напротивъ, твърдимъ съ още по-голяма увѣреностъ, че дефицита ще се уголѣмѣтъ, защото, когато се е организирано издаването на вестника, неговитъ успехъ се е мѣрилъ съ фантасията на организаторитъ му, а не съ цифритъ на единъ вѣщъ издателя на подобни издания. Знаятъ ли хората въ камарата какво разходватъ за вестника и каде що разходватъ? Знаятъ ли и каква печалба или загуба иматъ? Знаятъ ли тѣ, че печалбитъ на единъ какъвъ и да е вестникъ не е въ тиража, а въ добритъ смѣтки — въ вѣщата организация?

И тукъ се виждаме принудени да споменемъ онова, което казахме за единъ бивши управници на една популярна банка, че: не въско киосе, което кѣлка и коткудяка на кое и да е кюше, може да снесе яйце.

По малкия тиражъ дава повече печалби, ако организатора и издателя владѣе калема и добре прави смѣтка: — когато не търси Солана и Сополана да му чете безплатно вестника. Триста броя даромъ пращани сѣ 30000 лева изгубени пари; други 300 броя пращани на недобри платци, сѣ други 30000 лева изгубени. А 60000 лева за едно предприятие, на което основния капиталъ е само 50000 лева, сѣ съ 10000 лева загуба отъ капитала. Но важното е, че въ тригодишното издаване на „Ик. изв.“ сѣ разходвани $30+20+50+20+50+20=190$ хиляди лева, които не сѣ повърнати въ касата на Камарата. Следователно, не $10+10+10=30$ хиляди лева сѣ изгубени отъ капитала, а целия капиталъ съ всички предпологаеми или съ фантазия придобивани печалби.

W.

Цвеклопроизводството изоставено.

„Умътъ прави, главата тегли“, казва народната мъдростъ.

Миналата година всички — и народъ, и преса, и учени, и неучени, и знаещи и незнаещи се вълнувахме на борба съ захарнитъ фабрики, като подстрекахме бай Ганю да си налага самъ кюляфа и да не се поддава на чужденцитъ капиталисти, които сѣ дошли да обиратъ благата на земята ни. Та има ли въ България нѣкой да не знае и да не може, та да се предаде марцина кому и да било. Така ние заставихме цвеклопроизводителитъ да се държатъ до край, до като капитулиратъ захарнитъ фабрики и да прие-

матъ условията имъ за ценитъ на цвеклата, а отъ друга страна, накарахме държавата да установи законодателни мѣрки, които да турятъ чужденитѣ въ невъзможностъ да скърпятъ, ако имъ поискаме захарта на цени каквито намъ понасятъ.

Добре, ама за всѣко нѣщо трябва да има единъ предѣлъ: за всѣко нѣщо трябва да се прави смѣтка какъвъ край може да вземе въ последствие, следъ по-продължително или по-късо врѣме.

Всички ние, които мѣждуваме: вестникаритѣ, политикантитѣ, обществото, народа, като налегнахме държавата да издаде закона за свободния вносъ на вънкашна захаръ, а отъ друга — да издаде законъ за налагане едно голямо вносно мито на българската захаръ, при случай на вносъ, ние всички, казваме, не предвидяхме, че ще настѣпи единъ такъвъ моментъ за фабрикуитѣ, щото тѣ да се откажатъ да произвеждатъ захаръ и да поставятъ въ тупинъ едно цѣло производително население — и да лишатъ страната ни отъ единъ доходъ, отъ една сигурна пачалба отъ 1/2 милиардъ лева. Не предвидехме, че когато Богъ дава, много дава и че препродовството въ много случаи беда докарва. И ваядѣхме се съ фабрикуитѣ, за да си причинимъ пакостъ сами на себе.

Положението въ тоя моментъ е следното: фабрикуитѣ иматъ едно производство т. г. приблизително въ двоенъ размѣръ отъ необходимото количество за вътрешно потребление. Тѣ не претенжаватъ излишни пари за да подкрепятъ цвеклопроизводителитѣ въ производството на цвекло и за това се обвърнаха къмъ правителството съ следнитѣ искания:

а) да премахне митото за изнасяната въ чужбина българска захаръ;

б) да наложи запретиелно мито на вносимата отъ чужбина захаръ;

в) Българска Народна Банка да открие кредити за снабдяване фабрикуитѣ съ пари за тази годишната кампания.

Срокъ за удовлетворяване на тия искания се постави до 1 текущи априлъ. Това съ огледъ на факта, че пасѣването на цвеклото трябва да се почне и довърши не по-късно отъ 15 априлъ, за да бѣде гарантирано че ще даде плодъ пригоденъ за добиване захаръ.

Револтътъ на тия искания не последва и фабрикуитѣ не раздахна сѣмена за цвекло, а цвеклопроизводителитѣ останаха съ правни рѣше — да протестирайтъ и протестирайтъ, че ще понесатъ огромна загуба — че страната ще претърпи единъ огроменъ дефицитъ отъ своето земледелско производство равненъ на 500 милиона лева.

И туку е мѣстото да кажемъ за самитѣ насъ вестникаритѣ: „куче, което не знае да лае, въ кошарата вълкъ докарва“, а за партизанската злоба да прибавимъ: че когато се едемъ като партизани ние, главата на собствената си страна изядаме, а не главата на противника си.

Правителството беше длъжно да държи смѣтка за всичко което вестникитѣ пишатъ и за всичко, което партизанскитѣ разгорещени страсти вършатъ и да не се отклонява отъ общественното мнение — това направи тѣкмо то и загави. Късно е, мислимъ, да излезе отъ положението, въ което потъна.

Върб.

Б. Р. — Горното бе наредено, когато в. „Понеделникъ“ донесе следното:

„Предъ видъ на това, Министерскитѣ съветъ се е занимавалъ съ него на нѣколко пѣти и като е преценилъ всички доводи е решилъ:

„За покровителство на захар-

ната индустрия и на цвекло-производителството, правителството може да внесе предложение за увеличение вносното мито отъ 4 на 7.70 лв., обаче:

„1. Само при условие, че излишѣта отъ захаръ ще се изнесе въ чужбина. Вътрешната консумация може да се натовари съ нѣколко лева на килограмъ, обаче, по тоя начинъ да се внесе валута и развие до максимални размѣри цвеклопроизводството въ страната.

„2. Ако захарта, която днесъ е на складъ, не се изнесе, повишеното мито ще важи за идущата кампания.

„3. Ще се взематъ мѣрки да се уреди въпроса за ценитѣ на цвеклото при условия, които да задоволяватъ дветѣ страни.

„4. Интареситѣ на консуматора ще се пазятъ, като се съблюдаютъ международнитѣ цени.“

Нека се помолимъ отъ душа на Бога, обаче, да не би да е вакъсняло това разрешение на въпроса.

Състоянието на посѣвитѣ.

Есеннитѣ и зимни посѣви, които преизмунаха добре особено много добре напредватъ. Общото имъ състояние, иако въето въ царството, е помежду доброто и много доброто.

Въ отличнитѣ окрѣжи, нѣкадѣ сѣ отлични, нѣкаде много добри, нѣкаде само добри. Много наредъко има слаби вследствие на измръзване или наводняване и лоши по сѣжитѣ причини.

Пролѣтнитѣ, които доброто врѣме превъ февруари позволи да се посѣятъ, се добре развиватъ.

Вследствие настѣпилата климатическа промѣна презъ мартъ и настѣпилитѣ тогава студове и даже снѣгове тѣхното развиване се бе само спрѣло; но отъ като врѣмето се отново поправи, развиването имъ продължи. Сѣщо, посѣването, което бе прекъснато, се продължи и продължава при особено благоприятно време отъ сѣнчевата топлина и отъ достатъчно голѣмата влага отъ последнитѣ напоятелни дъждове.

Мореплаване

Пристигнали въ пристанището ни параходи:

s/s „Троја“ на 4 априлъ и ратовари около 398 тона равни стоки отъ Ротердамъ, Щетинъ, Хамбургъ и Анверсъ.

s/s „Queernmore“ на 10 априлъ съ около 833 тона равни стоки отъ Сванзи, Ливерпулъ и Анверсъ.

s/s „Celio“ на 12 априлъ отъ Триестъ и ратовари 120 тона манифактура и колониялъ.

s/s „Deutschland“ на 14 априлъ съ 200 тона равни стоки.

Очавантъ се да пристигнатъ въ пристанището ни:

s/s „Abbazia“ на 16 априлъ и ще натовари около 100 тона български произведения.

s/s „Galata“ на 25 априлъ съ около 250 тона стоки отъ Хамбургъ, Ротердамъ, Щетинъ и Анверсъ.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Германия.

Панаира въ Франкфуртъ на Майнъ, който ще се открие на 17 того и ще трае до 28 сѣщи е чисто технически. Като общъ панаиръ за всѣкакви продажби той ще почне отъ 19 и ще трае до 22 того включително. Той дава всичкитѣ удобства за търговцитѣ импортьори отъ други държави да се ориентиратъ въ ценитѣ на всички германски артикули, както и въ качествата на стоитѣ.

Полша.

Освенъ по рано въведенитѣ въ циркулация сребърни пари отъ 2 злоти, въ мартъ се пуснаха въ обръщение сѣщо сребърни монети по 1 злота, а сега се сечатъ монети и отъ 5 злоти.

Броя на лицата и фирмитѣ, които пожелаха да участвуватъ въ 5-я панаиръ въ Познанъ — той ще се открие на 3 май т. г. — е нидминалъ количеството на свободнитѣ мѣста за изложители, макаръ че тази година се съгради още единъ павилионъ и че пространството за изложителитѣ надминава 30 хиляди кв. м. Отъ много държави сѣ стекли изложители даже и отъ Англия.

Чуждитѣ житни тържища.

Стойностъ за 100 нгр.

ЧИКАГО

Пшеница май дол. 164 = лв. 843.60

Пшеница юлий дол. 146 = лева 754.80

Кукурузъ май дол. 111 = лева 572.76

Кукурузъ юлий дол. 115 = „ 597.18

АНВЕРСЪ

Кукурузъ май хол. фиор. 10.40 = л. 577.20

Кукурузъ юли хол. фиор. 0.00 = „ 000.00

ТРИЕСТЪ

Пшеница шил. 294 = лв. 979.02

БРАТИСЛАВА

Пшеница ч. кр. 250 = лева 1043.40

Кукурузъ май ч. кр. 126 = „ 523.92

ВИЕНА.

Пшеница шил. 54 = лв. 1065.60

Кукурузъ май шил. 26 = лв. 519.48

СЪРБИЯ

Пшеница дин. 400 = лв. 888.00

Кукурузъ „ 180 = „ 399.60

Ржжъ „ 320 = „ 710.40

Ечмикъ „ 300 = „ 556.00

Предъ мѣсецъ и половина ние на сѣщото това мѣсто бехме отбѣлвали, че голѣмъ брой търговци въ странство, спекулиращи съ зърнени храни, претърпяха тежки загуби вследствие на обрата въ ценитѣ на всички видове храни къмъ спадане и вследствие неточнитѣ осведомления за количествеността на световнитѣ реколти въ последната реколтна година (1924), поради което съ голѣмъ ламтежъ се нахвърлиха да закупватъ съ неизменно сѣщи цени равни храни.

Това положение и до днесъ още не се подобри. Напротивъ, отъ лошо къмъ по лошо отива. Поне постоянно слабата тенденция на американскитѣ тържища — която продължава много отдавна и се отразява съсемъ гибелно и на континенталнитѣ тържища — не дава видъ, че ще последва нѣкакво подобрене. На всѣкаде се забѣлжава голѣмъ вастой въ търговията съ тия артикули; сделкитѣ сѣ крайно минимални, понеже потребителитѣ не бърватъ за покривания, смѣтайки за още по голѣмо спадане на ценитѣ. Американскитѣ жита почватъ вече постепенно да намиратъ потреблението си и въ производителнитѣ страни на Европа, дѣто ценитѣ, вследствие слабитѣ вътрешни предлагания (напримѣръ, у насъ въ България) още и до сега стоятъ надъ паритета въ световнитѣ тържища. Такъвъ е случая и съ Сърбия, мелницитѣ на която намѣриха по-добра смѣтка да се снабдятъ и покрятъ нуждитѣ си съ американски жита въмѣсто съ сръбски, каквито тая страна изнесе и има още да изнася.

Трѣбва да се знае, че въ

Америка ценитѣ на житото спаднаха съ 25 на сто отъ ценитѣ и не може да се каже до къде още ще падатъ предвидъ, че тжзгодишната реколта се предвижда като една отъ рѣдко добритѣ реколти поне за сега.

Сѣщото е и съ кукуруза. Потребителнитѣ тържища се смѣтатъ за преситени и претрупани съ кукурузъ и много производителни страни не намиратъ тържища за да доизнесатъ останалитѣ у производителитѣ кукурузи.

Безъ да гарантираме за точността на цифрата, предположението е, че въ нашата страна има отъ 20—30 хиляди вагона кукурузъ за изнасяне, а Сърбия, която може да изнесе само около 83,000 вагона, има да изнася още около 80,000 до 100,000 вагона.

Цената на кукуруза въ Америка спадна отъ отъ 135 на 104 (повече отъ 25%) цента.

Лияцата.

Варна, 16 априлъ 1925 г.

Пъленъ вастой царя въ пияцата.

Движението на ценитѣ не е нормално. Въ това отношение владѣе пъленъ хаосъ, защото всички продава споредъ нуждитѣ си — както ще.

Захарта.

Ценитѣ се държатъ на сѣщото ниво, както преди 1-2 седмици и по рано, подъ влиянието на външната конкуренция, въ което не по-малкъ дѣлъ има и спадането на англ. лира и на французеския франкъ.

Въ странство търсенето е слабо и ценитѣ сѣ понижени. Въ Триестъ много малки покупки станаха отъ страна на Русия и Франция. Въ Италия, гесп. Триестъ се нотира: фрахтърай 1000 кгр. ситна захаръ промѣтъ стока 17.12 6 англ. лири. Нормалъ — кристална промѣтъ 17.15, за априлъ-августъ 18.5, на бучки промѣтъ 18.10—18.15 ан. лири.

Кафето.

Продажбитѣ сѣ тежки. Ценитѣ не сѣ намѣстени. Слаби сѣ продажбитѣ и въ странство, особено въ Бразилиа, кадето се предлагатъ на по-низки цени съ повече отъ 2 шилинга. Сѣщо нивко се предлагатъ цени и за новата реколта съ поржчване май-юни и юни-юли. Тия доброволни предлагания не заинтересоваха купувачитѣ, защото търсенето за консумацията е отдавна ограничено. Обаче, къмъ миналия свѣршекъ на седмицата, а особено вследствие на по-високата тенденция Нюйоркското тържище Постъфрай — офертитѣ на Бразилиа отидѣха къмъ повишение надъ 1 шилинъ. За сега кафето се предлага за май-юни около 90 шилинга. Това ватвърдяване въ край на изтеклата седмица се консолидира особено въ триеското тържище.

Въ стоварищата на Сантосъ има струвано кафе 1,975,000 торби и предизвикватъ едно поестиняване на самото мѣсто-произхождение.

Ориза.

Тенденцията у насъ е слаба. Въ странство тенденцията, обаче, е твърда.

Дървено масло.

Въ пияцата ни Roial се продава по 63 лева, Extra vierge 62 лева, Extra fin 60 лева кгр.

На чуждитѣ тържища ценитѣ сѣ малко спаднали, понеже тоя артикулъ се намира въ достатъчни количества въ тържищата.

Ценитѣ у насъ сѣ покачени вследствие покачането цената на драхмата и спадането тая на англ. лира.

Маслинитѣ.

Въ пияцата ни ideal едри се продаватъ по 40 лева, Lux — по 33 лева spessialite — 29 лева, Superieur по 26 лева кгр.

Сапуна.

Бѣлъ Митилински 37 л. кгр.
„ Мѣстенъ 33 л. кгр.

Лимонитѣ.

Италиански 1-о к-во 500 л. каса.
Италиански 3-о к-во 450 л. каса.

Яйцата.

Въ нашето тържище, по причина на Великденскитѣ празници посѣпнаха отъ 1.10—1.20 почнаха да се продаватъ по 1.60—1.70 лева бройка. Комисарството ги нормира по 1.40 лв. бройка, но селенитѣ откача да продаватъ.

Въ странство ценитѣ до миналата седмица беха слаби. Швейцария и Германия плащатъ върху базата 180 фр., а при изключителни случаи може да се получи и повече. Лондонъ е слабъ вследствие голѣмитѣ докарвания отъ Русия и Украйна. Въ Германия се явиха сѣщо отъ Русия и Полша въ твърде голѣми количества. Въ Германия нѣма добро настроение за купуване. Виена сѣщо е слабо: 1,150 корони бройка.

Вълната.

Ценитѣ на вълната въ световнитѣ тържища въобще не показва тенденцията къмъ повишение, поради неивъзможността и ватягането отъ страна на купувачитѣ, но въ последно врѣме все пакъ може да се отбѣлжи известно подобрене на ценитѣ. Що се отнася до вълненитѣ тъкани, ценитѣ сѣщо така останаха почти сѣжитѣ, въпреки многобройнитѣ покупки на вълна отъ индустриалцитѣ въ пазара за вълна Йоркширъ. Споредъ последнитѣ сведения, смѣта се, че въ световнитѣ тържища има голѣми количества вълна, но все пакъ тия количества сѣ по-малко съ 80% отъ предвоеннитѣ количества. Вследствие на общия вастой на обмѣната, въ голѣмитѣ индустриални центрове има тенденцията между индустриалцитѣ, да се покриватъ само за своята непосредствена потребба, тъй че производството е намалено съ 40% отъ нормалното, а преденото и чепкането на вълната е намалено съ 2 дни въ седмицата.

Ленътъ.

Въ тържищата ленътъ нѣма никакви подобрения, а се чувствува винаги утѣснение, а дори и осѣжда въ довѣрието къмъ купувачитѣ. Въ производството на платна сѣщо се чувствува вастоя и намаление. Продажбитѣ въ цѣлъ свѣтъ сѣ слаби.

Варненска стокова борса.

Варна, 16 априлъ 1925 год.

Седмиченъ прегледъ.

Борсата ни превъ изтеклата седмица не бе открита и въ нея не се извърши ни една сдѣлка. Въ състоянието на пълно бездействие се намира тя, включително, отъ 2 того до сега, отъ когато не е имало никакви пристигания и нейното функциониране е напълно преустановено.

Търговцитѣ се намиратъ въ съвършенна нерешителностъ да търгуватъ, понеже положението на търговията съ храни е такова въ странство, че никой не може да прави рискове да купува и изнася.

Пресмѣта се, че отъ като е почнало спадането въ ценитѣ на хранитѣ варненската и бур-

газката търговия съ храни е принесла около 30 и повече милиона лева загуби. А загубите, които ще понесът производители ще надминат 200 милиона лева.

Имаде се борсовия бюлетинът който бележи продажби вън от борсата:

6 април кукуруз 1 ваг. по 380 лева 100 кгр.

10 април — кукуруз 1 вагонъ по 405 лева 100 кгр. и 1/4 вагонъ бобъ по 480 лева 100 кгр.

11 април — кукуруз 1 вагонъ по 387.50 лева 100 кгр.

13 април — кукуруз 2 вагона по 382.50 и 377.50 лева 100 кгр. и 1/2 вагонъ бобъ по 450 лева 100 кгр.

14 април — кукуруз 1 вагонъ по 380 лева 100 кгр.

Цените не съответствуват на паритета въ странство. Вагоните сж случайно дошли по причина, че сж натоварени преди борсата да бе прекратила да функционира.

ХРОНИКА.

На всички наши абонати и четци честитим светлото Христово Възкресение и пожелаваме им весело да го прекаратъ.

Пълното изложение, което сме приготвили за Горно-Орфховския мостренъ панаиръ ще бъде поместено въ идния 693 дрой на вестника ни.

Финансовото и анцизното окръг. управления се събра по силата на новия законъ за данъчните управления. За шеф на така образуваното Варненско окръжно данъчно управление е назначенъ досегашния окръженъ финансовъ началникъ г. Ас. Тодоровъ.

Фабрикантите на растителни масла, сапунъ и питиепродаците на 14 т. м. бѣха свикани въ Варненската търговска камара за разглеждане и обмѣнение мисли върху новия законъ за акцизите и патентовия сборъ върху питиетата. Направиха се всички нужни белѣжки, които ще трябва да се усвоятъ отъ тоя законъ за да отговаря полезно на целта си.

Б. Н. Банна обясни напоследѣтъ, че клоновете и агентурите на сѣщата банка ще продаватъ камбио на всѣка фирма или лице само до размѣра на личния кредитъ на фирмата, или лицето при Б. Н. и по камбиалните сделки ще бѣде ангажиранъ само тоя кредитъ, отъ който се купува камбиото.

Като делегатъ на Варненската търговска камара за Буда-Пещенския мостренъ международенъ панаиръ е отреденъ и г. Ст. Обрешковъ, Горно-Орфховски кметъ и индустриалецъ, който ще иде въ панаира съ свои средства или съ средства на Горно-Орфховската община.

На 12 т. м. мѣстното индустриално дружество бѣ свикано

на общо събрание, на което — въ присѣствието на началника на индустриалния отдѣлъ при Варненската търговско-индустриална камара — бѣ подложенъ за разкритикуване новия изработенъ отъ министерството на търговията законопроектъ за насърчение на мѣстната индустрия. Г. г. индустриалците дадоха своите бележки и подчертахъ всичко, което трѣбва да се поправи въ проекта.

Въ засѣданието си на 11 т. м. бюрото на Варненската Търговска камара сж определени като делегати на сѣщата камара г. г. Георги Т. Петровъ — подпредседател на търговския отдѣлъ и замѣтника на главния секретаръ Сп. Спировъ, които ще посетятъ отъ страна на Камарата международния мостренъ пролетенъ панаиръ въ Буда-Пеща. Делегатите ще вминатъ на 18 того.

За последенъ път Българ. Народна Банка предупреждава всички граждани, че книжните едно и двулевоки излизатъ отъ обръщение на 31 май т. г. и отъ тази дата насетне за публиката ще бѣдатъ безъ всѣка стойност. Всѣки, който притежава такива е длъженъ да ги смѣни при банковите клонове и агентури до горната дата.

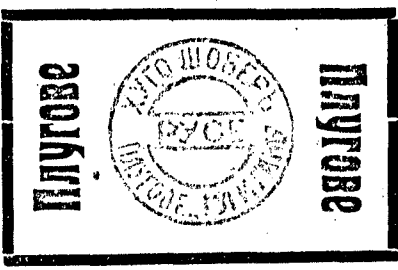
Отъ турска страна е предизвестено, че свидетелства за произходъ на стоки, изнасяни отъ Турция се издаватъ само отъ турските търговски камари — никоя отъ чуждите търговски камари въ Турската държава не е компетентна да издава такива свидетелства — издаваните такива ще се смѣтатъ за невалидни.

Г-нъ кмета на Варна е далъ голѣмо обещание на видни търговци и първи граждани, че ще направи всичко възможно за построяване въ центъра на града и особено въ центъра на пияцата 3 или 4 пусуара за да обематъ градътъ, а особено тая негова частъ, която се пълни ежедневно и съ вънкашни хора, които се погнусаватъ отъ мърсотните владѣещи почти въ всички жглища на разните заведения, но и които изпитватъ едно тежко мъчение като не намиратъ де да идатъ по малка или голѣма нужда. Това отъ друга страна е съвсемъ некрасиво за Варна и като корпоратенъ градъ, който би трѣбвало да се отличава съ образцова чистота. Ще видимъ какъ и кога ще се изпълни това кметово обещание.

Министерството на търговията, между многото съкращения, които ще прави въ учебните заведения, постави наредъ да се вакрие и Бургавската търговска гимназия. Странно е това решение на министерството! Първия между първите търговски градове, Бургавъ, ще се лиши тъкмо отъ едно учебно заведение, което нему най-подхожда, а сжщевременно, най-подходно е и за самите учащи се, предъ очите на които ще се извършва и практически ще се изучава не само обикновената вътрешна обмѣна, но и импорта и експорта — и морската и

сухопътната вносна и износна търговия. Разбира се, срещу това немислено съ всичката необходимостъ решение не са мобургавското, но и всичкото гражданство отъ Бургавския окръгъ като единъ човекъ е реагирало и енергично настоява учили-

щето да се остави да върши своето дѣло въ подготовянето на добри търговци, като се дори и подобри и повдигне то на онай висота, която съответствува на задачите му и на важните дѣла, които съ него има да се постигатъ.

Парна Бояджийска фабрика „СОКОЛЪ“ Акц. Д-во — Варна.

ПОКАНА

Управителния съветъ на Парната Бояджийска фабрика „СОКОЛЪ“ Акц. Д-во Варна, честъ има да покани г. г. акционерите на сжщото на III-то редовно годишно общо събрание, което ще се състои на 26 Април т. г., въ 9 часа преди обѣдъ въ помещението на Акц. Д-во за международна търговия и индустрия Варна, улица „Цариградска“.

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

- 1) Докладъ на управителния и проверителния съвети;
- 2) Удобрение „баланса“ и смѣтката „загуби и печалби“ за 1924 год.
- 3) Освобождаване отъ отговорностъ, управителния и проверителния съвети, за дѣйствието имъ презъ изтеклата 1924 год.
- 4) Гласуване бюджетъ за 1925 год.
- 5) Избиране членове на новъ провѣрителенъ съветъ и техни помощници.

Депозирането на акциите ще става въ касата на Д-вото за международна търговия и индустрия Варна, улица „Цариградска“, найкъсно два дена преди денятъ на събранието за живущите въ гр. Варна акционери и петъ дни въ другите градове, съгласно устава.

Ако събранието не се състои на 26 Април, то се отлага за 3 Май въ сжщото помещение и часъ.

гр. Варна, 14 Април 1925 г.

Отъ Управителния съветъ.

БАЛАНСЪ

на Парната Бояджийска Фабрика „СОКОЛЪ“ акц. дружество, Варна
приключенъ на 31 декември 1924 год.

Активъ

1	Недвижими имоти	480332	15
2	Инвентаръ	252972	90
3	Сурови материали	405785	40
4	Гориви материали	14536	—
5	Кредитори	96	10
6	Гаранции	45000	—
7	Каса	615	85
		1199338	40

Пасивъ

1	Капиталъ	1000000	—
2	Резервенъ фондъ	34275	10
3	Фондъ злополука	2634	65
4	Дебитори	11411	80
5	Разни	57	20
6	Депозити на гаранции	45000	—
7	Загуби и печалби	105959	65
		1199338	40

Загуби и Печалби

Да Дава

1	Заплати и надници	302048	—
2	Канцеларски и др.	76990	55
3	2% амортизиране недвижими имоти	9802	70
4	6% амортизир. на инвентара	16147	—
5	Учредителни разности	8000	—
6	Курсови разлики	7877	70
7	За единъ умрелъ конъ	8836	—
	Чиста печалба:	429701	95
8	10% резервенъ фондъ	10595	95
9	5% Възнаграждение на упр. съветъ	4768	20
10	2% възнагр. на техн. директоръ	1811	90
11	1% фондъ злополука	887	85
12	Дивид. за раздаване	87895	75
		535661	60

Да Зема

1	Отъ производство и други	535661	60
		535661	60

Счетоводителъ: С. Димитровъ.

Проверителенъ съветъ: Г. Н. Генчевъ.
Я. Стойчевъ.
Ст. Петровъ.

ДОКЛАДЪ

на провѣрителния съветъ до III-то годишно общо събрание на акционерите на Парната Бояджийска фабрика „СОКОЛЪ“ Акц. Д-во Варна.

Г-да Акционери,

Съгласно устава на Дружеството и постановленията на Търговския законъ, провѣрихме книгите на дружеството и констатирахме, че всички операции сж извършени съгласно устава и решенията на Управителния съветъ и вѣрно вписани въ книгите.

Приключените на 4 декември 1924 год. Балансъ и смѣтката „Загуби и Печалби“ намерихме за редовно съставени, за което Ви молимъ да ги одобритъ като освободитъ отъ отговорностъ Управителния съветъ за дейността му презъ сѣщата година.

гр. Варна, 14 април 1925 год.

Провѣрителенъ съветъ: Г. Н. Генчевъ
Я. Стойковъ
Ст. Петровъ

А. Парушевъ — Варна

Производство на захарни изделия:
ПОКУМЪ, БОНБОНИ, ХАЛВА, КАРАМЕЛИ
и всѣкакви други.

Продажба на едро и дребно.

Покума, като специалистътъ на работилницата ни, превъзходствува сирекия и цариградския проч ти локуми, и въ България е безъ конкуренция.